

NAUCZYCIEL EWANGELII

PISMO PARAFII ŚW. ANTONIEGO W TORUNIU

№ 6 (408) ROK XXIX 1.XI 2023

LISTOPAD

gazetka dla wszystkich parafian

ŚWIĘTY JANIE PAWLE
WSTAWIAJ SIĘ ZA NAMI !

MSZE ŚWIĘTE

niedzielne i świąteczne:
7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 12⁰⁰, 13³⁰, 18⁰⁰
na Barbarce - zawieszono
w Domu Pomocy Społecznej:
10³⁰,
w dni powszednie:
7⁰⁰, 8³⁰, 18⁰⁰.

KANCELARIA PARAFIALNA

poniedziałek - piątek
9⁰⁰ - 10⁰⁰ oraz 17⁰⁰ - 18⁰⁰
sobota 9⁰⁰ - 10⁰⁰

telefon: 56 610-22-41

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

w dni powszednie:
godz. 6⁴⁵-7⁰⁰, 8⁰⁰-8³⁰, 17³⁰-18⁰⁰
w niedziele:
podczas Mszy Świętych

KONTAKT:

telefon parafialny: 56 610 22 40
e-mail: womisz@wp.pl
kancelaria: 56 610-22-41
ks. proboszcz: 56 610-22-42
e-mail: womisz@wp.pl

księża wikariusze:

ks. Bartłomiej Surdykowski: e-mail:
b.surdykowski1989@gmail.com
ks. Tomasz Recki:
e-mail: tomekrecki@gmail.com

rezydent:

ks. Mariusz Wojnowski
e-mail: mariusz.wojnowski@wp.pl

Drodzy Parafianie

Miesiąc październik to czas kiedy spotykamy się na wspólnej modlitwie różańcowej w kościele. Geneza tego czasu sięga wydarzenia, które miało miejsce wiele lat temu. Dnia 7 października 1571 roku pod Lepanto w Zatoce Korynckiej wojska koalicji chrześcijańskiej zwyciężyły przeważającą liczbę wojsk tureckich, które zagrażały chrześcijańskiej Europie. Mimo przewagi liczebnej Turków, bitwa zakończyła się głośnym zwycięstwem wojsk chrześcijańskich. Pobożny papież Pius V wierzył, że było to zwycięstwo Matki Bożej, dlatego ustanowił święto Matki Bożej Zwycięskiej, później rozpowszechnione w Kościele jako święto Matki Bożej Różańcowej. Na pamiątkę wielkiej wiktorii pod Lepanto, październik stał się miesiącem różańca świętego. Cieszę się, że są ciągle osoby, zwłaszcza ze wspólnoty Żywego Różańca, które starają się być codziennie w kościele, prowadzi nabożeństwa różańcowe, gdy kapłani w tym czasie posługują w konfesjonale. Niestety nie są to już te tłumy sprzed lat, jakie gromadziły się na tej modlitwie w kościele. Kilka lat temu zrezygnowaliśmy ze specjalnych różańcowych nabożeństw dla dzieci, tylko dlatego, że ich brakowało. Wielu jednak ludzi odmawia różaniec prywatnie lub łącząc się z Radiem Maryja i TV TRWAM, by w ten sposób łączyć się na wspólnej modlitwie z całym światem. Kiedy w naszej parafii gościliśmy niezwykle gościa jakim był Krzysztof Krawczyk, w prywatnym spotkaniu mówił mi, że jeśli jest w domu i tylko może każdego dnia modli się o godz. 20.20 wspólnie z RM i TV TRWAM na różańcu. Pamiętam, że wtedy ofiarowałem mu różaniec przywieziony z Medugorie. Często tak robię, gdy chcę komuś dać niewielki, symboliczny upominek, po prostu wyciągam różaniec zakupiony gdzieś na świecie. Niezwykle przeżyłem moment, kiedy podczas prezentacji filmu w TVP o Krzysztofie Krawczyku, kiedy siedział przed swoją domową kapliczką, trzymał w ręku właśnie ten różaniec.

Październik to również czas, kiedy żyjemy Janem Pawłem II. Nie damy go sobie odebrać. Po filmach w mediach nam nieprzyjaznych, które próbowały uderzyć w Największego z Polaków, my przy Nim trwamy. Niedziela 15 października w całej Polsce to XXIII Dzień Papieski. Szczególnie widocznym znakiem tego święta była przykościelna i publiczna zbiórka na fundusz stypendialny Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”, która wspiera zdolnych uczniów znajdujących się w trudnej materialnej sytuacji. To żywy pomnik św. Jana Pawła II. Gościliśmy stypendystów fundacji, którzy po Mszach św. m.in. oferowali ciasta własnego wypieku i inne atrakcje. W tym dniu, z tej okazji obecny był z nami również Prezydent Torunia Michał Zaleski.

Niezwykle wydarzenie miało miejsce również w dniach 20 – 22 października. W tym czasie odbyły się w naszej wspólnotce Warsztaty Liturgiczno – Muzyczne, które zgromadziły ponad 120 uczestników, którzy pod fachową opieką

kompozytora i dyrygenta Huberta Kowalskiego z Krakowa pracowali przez wiele godzin nad poprawieniem i udoskonaleniem swoich możliwości. Byli to ludzie, którzy zawodowo nie mają nic wspólnego z muzyką i śpiewem. Pod kierunkiem profesjonalisty potrafili przygotować się do wspólnego śpiewu z profesjonalną orkiestrą Szkoły Muzycznej. Efekt tej współpracy był imponujący. Wkrótce będziemy mogli zobaczyć film z tego wydarzenia. Wszyscy podkreślali fakt, że były to nie tylko warsztatowe szkolenia, ale po prostu niezwykle rekolekcje.

Jeden z ostatnich akcentów kończącego się miesiąca to Sakrament Bierzmowania, którego udzielił ks. bp Wiesław Śmigiel młodzieży naszej parafii w poniedziałek 22 października. Niezwykle piękne i wzruszające było spotkanie ponad 70 młodych ludzi, którzy deklarowali swoją przynależność do Kościoła i wierność naszej wierze.

Przed nami ostatnie dwa miesiące roku kalendarzowego. Zapraszamy naszych parafian, do włączenia się w codzienne życie kościoła parafialnego.

Ks. prob. Wojciech Miszewski

JAN PAWEŁ II - 45 ROCZNICA WYBORU NA STOLICĘ PIOTROWĄ

W poniedziałek 16 października br wspominaliśmy 45. Rocznicę wyboru św. Jana Pawła II na Stolicę Piotrową. Po raz kolejny w dniu 22 października w liturgii przypadało wspomnienie Jana Pawła II jako świętego. W Województwie Kujawsko – Pomorskim była to uroczystość, gdyż Papież jest jego Głównym Patronem.

Święci kojarzą się nam z ludźmi, którzy żyli dawno temu, a znamy ich jedynie z pobożnych obrazków oraz przepojonych pobożnością żywotów świętych.

Nasz rodak Jan Paweł II to święty z krwi i kości, którego pamiętamy choćby z wizyty w naszym mieście w Toruniu w czerwcu 1999 roku. Wielu miało radość i zaszczyt spotkać się z Nim osobiście.

Byliśmy z Nim duchowo, kiedy kard. Pericle Felici na balkonie watykańskiej bazyliki ogłosił światu 16 października 1978 roku, że kolejnym papieżem został nasz rodak Karol Wojtyła i przybrał imię Jan Paweł II. Potem entuzjazm kolejnych dni, pierwsza pielgrzymka do Ojczyzny i słynne słowa: „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi...” Rzeczywiście stał się prawdziwy cud, Polska już po roku zaczęła funkcjonować inaczej, ale był to dopiero początek wielkich przemian.

Nikt nie jest w stanie zliczyć łez wylanych 13 maja 1981 roku, kiedy ręka zamachowca Ali Agcy strzeliła do Apostoła miłości.

To tak, jakby najcudowniejszym wartościom reprezentowanym przez Jana Pawła II szatan wydał oficjalną walkę. Oprócz nas była z nim Matka Boża,

która kierowała torem pocisku wyrzuczonego w kierunku papieża i uratowała go na całe lata, by dalej posługiwał Kościołowi i światu.

Pamiętamy te długie lata jego pontyfikatu i trudno było sobie wyobrazić, że będzie taki czas, że kiedyś Go zabraknie. Musiał jednak kiedyś przyjść ten moment. Dnia 2

kwietnia 2005 roku o godz. 21.37, w Pierwszą Sobotę Miesiąca i już rozpoczęte święto Miłosierdzia Bożego, na placu św. Piotra kard. Angelo Comastri ogłosił, że Jan Paweł II przeszedł do Domu Ojca. Potem 8 kwietnia kiedy do Rzymu przyjechały miliony ludzi, rzesze, jakich wcześniej i później Wieczne Miasto nie widziało. Przyjechali ludzie z całego świata, aby pożegnać ukochanego Ojca. Większość nas z mokrymi od łez oczyma patrzyło wtedy na Ewangeliarz, położony na prostej dębowej trumnie. Niespodziewany wiatr, ku zdziwieniu wszystkich zaczął przewracać kartki lekcjonarza położonego na trumnie. Kardynałowie koncelebranci musieli trzymać swoje piuski. Byłem wtedy na pl. Św. Piotra w tłumie, który wtedy domagał się Santo Subito / Święty natychmiast/. Byli to ludzie, którzy nie otrzymali wejściówek po znajomości czy układach, nie siedzieli w pierwszych rzędach, często długie godziny podróży i oczekiwania. Byli tam i krzyczeli Santo Subito, bo byli przekonani o Jego świętości. Kiedy papiescy kamerdynerzy wynosili trumnę na chwilę jeszcze zwrócili się w kierunku placu. Tak jakby znakomity aktor, jeszcze raz dziękował publiczności za ich aplauz. Jan Paweł II schodził ze sceny w opinii świętości.

Za co ludzie kochali, za co dzisiaj Kochamy Jana Pawła II? Odpowiedź jest w tym wydarzeniu z pogrzebu, kiedy niewidzialna ręka przewracała kartki lekcjonarza. „Odpowiedź jest w Ewangelii”, życie Jana Pawła II było nieustannym posłuszeństwem Ewangelii. Dlatego wiatr mówił: „Dlatego Go kochaliście”.

Jan Paweł II nigdy nie gromadził ludzi wokół siebie, nie zależało mu na taniej popularności, by ludzie mówili: „Fajny jest ten papież”. Często grzmiał, choćby w naszej Ojczyźnie, gdy mówił o problemie aborcji: „Nie może mnie to nie boleć, was też powinno to boleć, mam do tego prawo, ta ziemia to moja matka...” Pewnie znów by go to bolało, kiedy dzisiaj po wyborach mówi się, że już wkrótce aborcja będzie legalna do 12 tygodnia od chwili poczęcia. Miał odwagę bronić życia wbrew temu co głosi świat współczesny. „Od chwili poczęcia do naturalnej śmierci ludzkie życie jest święte” - nauczał.

Jan Paweł II uczył nas: „Święci nie są po to, byśmy ich chwalili, ale byśmy ich naśladowali”. Czego więc uczy nas świętość Jana Pawła II? To był świadek wiary, nigdy się jej nie wstydził, nie ukrywał swojej miłości i gestów.

Kiedy przybywał do jakiegoś kraju najpierw całował ziemię, potem witał się z ludźmi.

Kiedy Jan Paweł II był już bardzo chory, jeden z dziennikarzy powiedział: "Podczas gdy Papież stawał się coraz mniej sprawny w swoim ciele, jego świadectwo stawało się bardziej skuteczne – jego wiara świeciła, jak lampa w nocy".

Jan Paweł II bronił rodziny. Rodzina jest wpisana w Boży plan życia. Bronił rodziny, gdy trwała publiczna agresja na tradycyjny wizerunek rodziny.

Uczył nas przeżywania cierpienia, uczył, że to nie jest przekleństwo. Musiał cierpieć, aby świat uwierzył, że istnieje inna Ewangelia, poza tą, którą głosi współczesny świat.

Miał odwagę bronić pokoju, gdy wiały ponure wichry wojny. W 1991 roku i w 2003 roku usiłował zatrzymać wszystkimi siłami dwie wojny w Zatoce Perskiej. Nie został posłuchany.

Jan Paweł II miał odwagę szukać ludzi młodych, co mu się niezwykle udawało. Na Światowych Dniach Młodzieży gromadził tłumy, miliony. Miał odwagę zaprosić ich do ewangelicznego życia, które jedynie jest zdolne spełnić pragnienie i myśli serca. Kiedy umierał, tysiące młodych zgromadziło się na Placu św. Piotra. Kiedy o tym się dowiedział wyszeptał: „Szukałem was, teraz wy przyszedliście do mnie”.

Od samego początku w swoim pontyfikacie zwracał uwagę na Maryję. Wszędzie widzimy znaki maryjne jego wielkiego pontyfikatu. Matka Boża była w jego herbie biskupim i papieskim, była w jego zawołaniu, była w ikonie jasnogórskiej w jego prywatnej kaplicy, która dzisiaj znajduje się w Toruniu, czuwała w figurze fatimskiej przy łóżku. Była obecna w aktach zawierzenia wypowiedzianych w każdej papieskiej pielgrzymce. Jej wspomnieniem kończył się każdy dokument pasterski Jana Pawła II. Od „Totus Tuus” rozpoczyna się papieski testament.

Dla Jana Pawła II Centrum jego życia była Eucharystia, codzienna poranna Msza św., długie godziny adoracji Najśw. Sakramentu, tam, jak Apostołowie spotykał się i poznawał Chrystusa. To również chciał pozostawić nam. Ostatnią Encyklikę „*Mane nobiscum Domine*” „Pozostań z nami Panie” zatytułował słowami, które wypowiedzieli Apostołowie w Emaus. Tą Encykliką ogłosił Rok Eucharystii, w którym odszedł do Domu Ojca. To testament dla nas, co mamy czynić, jak żyć. Jak najlepiej wypełnić ten Testament? Żyć i spotykać się z Chrystusem w Eucharystii. To był święty, to jest święty...

Uczył nas Jan Paweł II, że ludzkie życie jest kruche, trzeba je przeżyć godnie. Nie wiemy, ile tego życia nam pozostaje. Czuwajcie. Na modlitwie oddajmy Bogu całe serce, niech ono otwiera się dla Boga i drugiego człowieka.

Ks. Wojciech Miszewski

JAN PAWEŁ II O RODZINIE

Ojciec Święty Jan Paweł II bardzo często wypowiadał się i pisał na temat rodziny. Wszystkie sprawy z nią związane były mu bardzo bliskie. Troszczył się o należyte miejsce rodziny we współczesnym świecie.

Papież podkreślał, iż Jezus Chrystus jest zawsze obecny w sakramencie małżeństwa. I właśnie dlatego małżonkowie otrzymują od Boga moc i łaskę wytrwania w związku przez całe swe życie. Ojciec Święty powiedział: „Odwołujcie się do tej sakramentalnej łaski nieustannie, w modlitwie i postępowaniu... zwłaszcza wtedy, gdy na swojej drodze napotkacie trudności i doświadczenia. Chrystus pragnie być z wami zawsze. Niech miłość wasza nigdy nie przestanie czerpać z tej miłości, jaką On umiłował. Wtedy ta miłość nigdy się nie wyczerpie.”

Małżeństwo stanowi związek, który ze swojej natury winien być nierozzerwalny. To swoisty dar Boży. Jest uświęcone przez Chrystusa.

Niestety kryzys nie omija współczesnych rodzin. Świadczą o tym przede wszystkim: wysoka liczba rozwodów, konflikty rodzinne, przemoc fizyczna i psychiczna w rodzinie, rozstania z powodu wyjazdu jednego z małżonków za granicę w poszukiwaniu np. pracy, zamykanie się niektórych rodzin w obrębie swoich spraw, zamiast patrzeć szerzej, na sprawy innych rodzin, innych ludzi, egoizm, zanikanie głębszej więzi i miłości w rodzinie, alkoholizm, spożywanie narkotyków przez członków rodziny, oddawanie dzieci niechcianych do domów dziecka, aborcja. Nie bez znaczenia są też zagrożenia dla rodziny wynikające ze współczesnego postępu techniki i globalizacji np. nieodpowiednie treści przekazywane w telewizji albo w internecie m. in.: ataki na rodziny katolickie, wyszydzanie wiary, pornografia, nadmierne eksponowanie wolności, rozwiązłości, materializmu, życia bez zobowiązań.

Właśnie wtedy podczas życiowych trudności najbardziej potrzebne są: miłość, wierność powiedzianemu kiedyś słowu „tak” drugiej połówce, odpowiedzialność za drugiego człowieka, troska o niego, pomoc codzienna w przewyciężaniu upadków, zła, pobudzanie do rozwiązywania problemów, a nie pójścia łatwą drogą.

Papież Jan Paweł II mówił: „Życie uczy nas, że miłość, miłość małżeńska jest zawsze szczególną próbą całego życia. Nie wtedy jest wielka i prawdziwa, kiedy zdaje się łatwa i przyjemna. Wtedy, gdy potwierdza się w próbach życia... Bardzo ubogie pojęcie o ludzkiej i małżeńskiej miłości miałby ten, kto by myślał, że gdy nadchodzi czas próby, kończy się miłość i radość. To właśnie wtedy uczucia ludzkie ukazują swoją trwałość, to właśnie

wtedy umacnia się oddanie i czułość, bo prawdziwa miłość nie myśli o sobie, lecz o tym, jak przyczynić się do dobra ukochanej osoby, jej największą radością jest szczęście tych, których kocha... Niech przy tym nie zapominają, iż prawdziwa miłość hartuje się w cierpieniu... Trzeba zmienić stosunek do dziecka poczętego. Nawet jeśli pojawiło się ono nieoczekiwanie, nigdy nie jest intruzem ani agresorem. Jest ludzką osobą, zatem ma prawo do tego, aby rodzice nie skąpili mu daru z samych siebie, choćby wymagało to od nich szczególnego poświęcenia... każdy człowiek poczęty w łonie matki ma prawo do życia! Życie ludzkie jest święte. Nikt w żadnej sytuacji nie może rościć sobie prawa do bezpośredniego zniszczenia niewinnej istoty ludzkiej... Coraz trudniej jest dziś rodzicom nadażyć za dziećmi na różnych etapach ich życia. W społeczeństwie rozwiniętej technologii, środków masowego przekazu i globalizacji... rodzice przeżywają nieraz udrękę, stając wobec grożącym dzieciom niebezpieczeństw. Nierzadko doznają bolesnych rozczarowań, obserwując niepowodzenia swych dzieci ulegających ułudzie narkotyków, powabom rozpasanego hedonizmu, pokusom przemocy, najprzeróżniejszym przejawom bezsensu i rozpacz.

Bardzo ważna w rodzinie jest rozmowa o wszystkim, nawet o małych sprawach. Prawidłowa komunikacja w rodzinie pozwala wyrazić to, co czujemy w danej chwili. Trzeba wykorzystać każdy moment życia, aby być razem. Członków rodziny łączy też modlitwa, szczególnie różańcowa. Ojciec Święty mówił o tym następująco: „Trzeba powrócić do modlitwy w rodzinie i do modlitwy za rodziny... Rodzina, która modli się zjednoczona, zjednoczona pozostaje. Różaniec święty, zgodnie z dawną tradycją jest modlitwą, która szczególnie sprzyja gromadzeniu się rodziny... odtwarza ona wtedy klimat domu w Nazarecie... Poprzez modlitwę we wspólnocie rodzin zapraszamy Chrystusa, aby był pośrodku nas: małżonków, rodziców, dzieci... Niewiele jest wspólnie podejmowanych działań, które miałyby na rodzinę wpływ głębszy niż wspólna modlitwa. Modlitwa pobudza uczucie czci do Boga i wzajemnego szacunku do siebie. Nadaje radościom i smutom, nadziejom i rozczarowaniom, wszystkim zdarzeniom i okolicznościom perspektywę Bożego miłosierdzia i opatrności.”

Ks. Wojciech Miszewski

AKTUALNOŚCI

1. Bóg zapłać wszystkim, którzy włączyli się w całodobową adorację Najśw. Sakramentu, którą przeżywalismy w ub. tygodniu. To piękne wyznanie wiary w żywą obecność Pana Jezusa w Eucharystii.

2. W środę 1 listopada obchodzimy **uroczystość Wszystkich Świętych**. Msze św. jak w każdą niedzielę – nie będzie Mszy św. o godz. 13.30 w kościele. Msza św. w kaplicy na Barbarce z modlitwami za zmarłych w tym dniu tradycyjnie o godz. 13.00. O godz. 15.00 odprawimy Mszę św. na naszym parafialnym cmentarzu. Poprzedzimy ją odmówieniem różańca za zmarłych o godz. 14.30.
3. W czwartek – **2 listopada dzień Wszystkich Wiernych Zmarłych**. Msze św. jak w dni powszednie. Przez oktawę Uroczystości Wszystkich Świętych o godz. 18.00 odprawiać będziemy Msze św. wspólne za zmarłych, których polecamy na kartkach wypominkowych. Po Mszy św. w ich intencji odmówimy Różaniec wymieniając imiona i nazwiska zmarłych. Zapraszamy do udziału w tej modlitwie całe rodziny i zachęcamy do przyjęcia Komunii św. za zmarłych. Pamiętajmy, że to najpiękniejszy dar, jaki możemy ofiarować naszym bliskim. Kartki wypominkowe można składać w biurze parafialnym.
4. Od popołudnia uroczystości Wszystkich Świętych przez całą oktawę za nawiedzenie cmentarza, także grobu ks. prał. B. Górskiego otrzymać można **odpuść zupełny za zmarłych**. Warunkiem jest stan łaski uświęcającej i modlitwa w intencjach Ojca Świętego. Zachęcamy do skorzystania z Sakramentu Pokuty. Spowiedź św. w naszym kościele w dni powszednie od godz. 6.45 do 7.00, od 8.00 do 8.30 i od 17.30 do 18.00.
5. Jak w ostatnich latach od przyszłej niedzieli do Niedzieli Palmowej zawieszamy odprawianie **Mszy św. o godz. 13.00 na Barbarce**.
6. **Powstaje film „Dzieci Szmalcówki”**. Poszukiwani są świadkowie, dokumenty i zdjęcia z niemieckiego obozu przesiedleńczego działającego w Toruniu w latach 1940-1943. Więcej informacji na naszej stronie internetowej.
7. Zachęcamy do odprawiania **Dziwięciu Pierwszych Piątków Miesiąca**, warunkiem jest przyjęcie Komunii św. przez 9 kolejnych pierwszych piątków miesiąca. Spowiedź św. można odbyć wcześniej. W I piątek tradycyjnie składamy ofiary na misje, a spowiedź św. w tym dniu od godz. 17.00.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Antoniego, ul. św. Antoniego 4, 87-100 Toruń

tel. 56 610-22-40 e-mail: womisz@wp.pl

strona internetowa: antoni-torun.pl

Konto bankowe: PKO BP II O/Toruń 58 1020 5011 0000 9302 0097 0368

Redakcja: ks. prob. Wojciech Miszewski, Grzegorz Dombrowski

Za ofiarę na gazetkę serdecznie „Bóg zapłać”

DRUK: PPHU PROJAN Toruń ul.. Grudziądzka 172a